

bjuder försäljning af hit till landet importeradt fläsk och ister, innan det genom importörens försorg och på hans bekostnad blifvit, på sätt Kongl. Maj:t finner lämpligt föreskrifva, undersökt och befunnet fritt från sjukdomsämnen.

Stockholm den 21 januari 1889.

Joh. Sjöberg,
från Vestra härad.

N:o 65.

Af herr J. P. Jansson i Saxhyttan, om ändring af § 11 i förordningen angående villkoren för försäljning af bränvin m. m. den 29 maj 1885.

Då uti förordningen angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker bestämdes, att rättigheterna för andra tillåtna utskänkningsställen än gästgifverier, äfvensom för minuthandelsställena i socknen skulle på offentlig auktion försäljas och tillika åt hvilken de afgifter för utskänkning af eller minuthandel med bränvin skulle tillfalla, var det utan tvifvel meningen att förebygga, att socken, inom hvilken sådan försäljning bedrifves, skulle kunna tillegna sig någon enskild vinst af rörelsen. Men detta oaktadt har dock en del socknar, inom hvilka försäljning af spirituösa drycker eger rum, kommit i åtnjutande af hufvudsakliga delen af vinsten på det sätt att vid den auktion, som hålles å försäljningsrättigheten, kommunalnämnden antager ett anbud, som efter hemligt af-tal afgifves af någon dess ledamot eller annan person, som förbundet sig att till socknen afstå den genom rörelsen uppkommande vinsten, och hvilket anbud då vanligtvis icke öfverstiger det stadgade minimum, hvarunder rättigheten ej får försäljas.

Den ögonskenliga vinst som kommunalnämnden på detta sätt bereder socknen, torde just utgöra egentliga driffjädern till fattande af beslut att bifalla frågan om inrättande eller bibehållande af försäljningsställen för handel

med spirituösa drycker. Om möjligheten för socken att på ofvan antydda sätt åtkomma en vinst af rörelsen borttages, tror jag, att många sådana försäljningsställen skulle blifva indragna, ty jag finner ingen anledning förmoda, att kommuner skulle vara benägna att upplåta utskänknings- och minuteringsställen, utan att deraf få draga någon större vinst än en annan socken, som lede mindre af de skadliga följder en sådan handtering i större grad medförer å den trakt den är belägen. För dem, som i likhet med mig hyser den åsigten, att tiden är inne, att åtminstone från landsbygden förvisa den spirituösa handeln, måste det därför vara angeläget att erhålla sådan ändring i gällande förordning, angående villkoren för försäljning af bränvin, att vid afgörande inom socken af väckt fråga om sådan handel skall ega rum eller icke vinstbegäret ej måtte få något inflytande.

Det synes mig att ofvan anmärkta missförhållande skall varda undanröjdt, om det uppdrag kommunalnämnden nu har att förrätta auktion å sådan försäljningsrättighet, äfvensom att pröfva de dervid gjorda anbud öfverflyttades till Kongl. Maj:ts befallningshafvande.

På grund af hvad jag nu anfört får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändring af lydelsen i 11 § uti Kongl. förordningen angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker, den 26 maj 1885, att derigenom bestämmes, att auktion å de i 10 § af samma Kongl. förordning medgifna försäljningsrättigheterna skall genom Kongl. Maj:ts befallningshafvandes försorg förrättas af vederbörande länsman och att Kongl. Maj:ts befallningshafvande skall pröfva de vid sådan auktion gjorda anbud samt dem, med afseende ej mindre å de bjudandes behörighet och lämplighet än äfven å den erbjudna afgiftens belopp, antaga eller förkasta.

Och anhåller jag att det utskott, till hvilket denna motion blifver remitterad, ville godhetsfullt vidtaga sådana redaktionsförändringar i ofvan nämnda Kongl. förordning, som kunna vara af behovfet, för att det med motionen afsedda syftet må kunna ernås.

Stockholm i januari 1889.

J. P. Jansson.